

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 23. juni 2026

Sag 3/2026

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Peter Secher, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Københavns Byret den 11. august 2025 (SS 3-6113/2025) og af Østre Landsrets 22. afdeling den 19. september 2025 (S-2213-25).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Lars Hjortnæs, Jan Schans Christensen, Kristian Korfits Nielsen og Jørgen Steen Sørensen.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at besøgskontrollen ophæves i sin helhed, subsidiært for så vidt angår hans mor, og at besøgsforbuddet ophæves for så vidt angår A og B.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Straffesagen mod T

T blev den 4. september 2024 anholdt og fremstillet i grundlovsforhør i Københavns Byret. Han ønskede ikke at afgive forklaring. Ved byrettens kendelse samme dag blev han vare-tægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, som sigtet for medvirken til drabsforsøg efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 b, og besiddelse af skydevåben under

særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 81 b.

T havde inden grundlovsforhøret afgivet forklaring til politiet. Han afgav desuden forklaring til politiet den 5. november 2024 og 26. juni 2025.

Ved anklageskrift af 30. juni 2025 blev T og ni andre personer tiltalt i en række forhold. T blev tiltalt for bl.a. medvirken til drabsforsøg efter straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 a, subsidiært § 81 b, jf. § 21 og § 23 (forhold 5) og besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder efter straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 81 a, stk. 1, subsidiært § 81 b, jf. § 23 (forhold 6).

Tiltalen knytter sig efter anklageskriftet til et drabsforsøg i København i juli 2024 på en eller flere personer med tilknytning til X. Ts forhold består efter anklageskriftet bl.a. i, at han den 9. juli 2024 transporterede de to personer, der ifølge tiltalen skulle begå drabet eller drabene, til et hotel i København, og at han den 9. og 10. juli 2024 leverede mad og drikkevarer til disse personer.

Den 1. juli 2025 afsagde Københavns Byret kendelse om, at T skal forblive varetægtsfængslet, indtil der er afsagt dom i sagen.

Forløbet vedrørende besøgskontrol og besøgsforbud

Den 21. marts 2025 anmodede T Københavns Politi om, at A blev godkendt til besøg.

Den 24. marts 2025 afslog politiet anmodningen. Politiet begrundede afslaget med, at T efter politiets opfattelse er med i et kriminelt netværk relateret til bandegrupperingen Y, og at også A er relateret til Y. Politiet anførte også, at der er uidentificerede medgerningsmænd på fri fod.

Den 12. april 2025 anmodede T om, at B blev godkendt til besøg. Den 28. april 2025 afslog politiet anmodningen med samme begrundelse som for A.

Den 28. juli 2025 anmodede T om, at besøgskontrollen blev ophævet, subsidiært at den blev ophævet for så vidt angik hans nærmeste familie. Han henviste bl.a. til, at han havde afgivet forklaring tre gange, og at sagen efter det oplyste var færdigefterforsket.

Den 30. juli 2025 afslog politiet anmodningen med henvisning til sagens omfang og karakter.

Spørgsmålet om besøgskontrol og besøgsforbud blev efter begæring fra T indbragt for Københavns Byret. Byretten afsagde den 11. august 2025 kendelse om, at besøgskontrollen, herunder i forhold til Ts mor, opretholdes, og at besøgsforbuddet i forhold til B og A opretholdes. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Det fremgår af sagen, at T den 4. september 2024 blev varetægtsfængslet i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 b, og § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 81 b. Varetægtsfængslingen blev den 1. juli 2025 forlænget, indtil der er afsagt dom i sagen.

Der er efter det oplyste ingen aktiv efterforskning, og der er den 30. juni 2025 indleveret anklageskrift i nævningsesagen, hvorved T i sagens forhold 5 og 6 sammen med 7 andre personer er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 a, subsidiært § 81 b, jf. § 21 og 23, og straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 4, jf. § 81 a, stk. 1, subsidiært jf. § 81 b, jf. § 23. Forhold 5 angår efter tiltalen koordinering, planlægning og eksekvering af drab med skydevåben på én eller flere personer med tilknytning til bandegrupperingen X, hvilket mislykkedes. Forhold 6 angår besiddelse af en pistol af mærket "Glock" med tilhørende skarp ammunition.

Hovedforhandlingen i nævningsesagen er berammet til påbegyndelse den 20. januar 2026 med forventet domsafsigelse den 22. maj 2026.

T og to ... medtalte, ... og ..., har afgivet forklaring til politiet. De resterende medtiltalte har ikke afgivet forklaring. Der er efter tiltalen i forhold 5 og 6 endvidere flere p.t. uidentificerede gerningsmænd.

T, A og B har alle ifølge politiets oplysninger tilknytning til bandegrupperingen Y. Der er endvidere ifølge politiet en verserende konflikt mellem Y og X.

På den baggrund samt henset til sagens karakter og omfang finder retten, at en ophævelse af besøgskontrollen i sin helhed, subsidiært i forhold til Ts mor, vil en indebære en risiko for, at T vil vanskeliggøre sagens forfølgning ved at påvirke andre samt sammenstemme forklaringer med andre i sagen i strid med varetægtsfængslingens øjemed, jf. retsplejelovens § 771, stk. 1.

Retten finder endvidere, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte politiets skøn vedrørende Ts, As og Bs tilknytning til Y samt om en verserende konflikt mellem Y og X, der efter det anførte må anses som voldelig med brug af skydevåben, og at der ikke

foreligger særlige grunde for at ophæve besøgsforbuddet i forhold til A og B, jf. retsplejelovens § 771, stk. 3.”

T kærede byrettens kendelse til Østre Landsret, der den 19. september 2025 stadfæstede kendelsen med henvisning til byrettens begrundelse.

Politirapporter

Der er for Højesteret fremlagt politirapporter af 9. januar og 14. og 29. april 2025.

Af rapporten af 9. januar 2025 med titlen ”Konflikt mellem X ... og en unavngiven kriminel gruppe” fremgår bl.a.:

”På baggrund af den systematiske indsamling af informationer i relation til rocker- og bandemiljøet, er det politiets vurdering, at der på gerningstidspunktet var konflikt mellem X ... og en unavngiven kriminel gruppe. Det vurderes, at der fortsat er konflikt mellem parterne d.d.

Det er politiets vurdering, at konflikten har givet udslag i flere hændelser, der kan karakteriseres som voldelige.

Ydermere verserer en voldelig konflikt mellem på den ene side grupperingen X ... mod på den anden side Hells Angels MC.

Det bemærkes, at der er et vist sammenfald og overlap mellem persongrupperne i de to konflikter.

Politiet har registreret mindst 10 hændelser vedrørende besiddelse af skydevåben, drab, drabsforsøg og sprængninger, som vurderes at have baggrund i de verserende konflikter.

I flere tilfælde har grupperne anvendt kriminalitetsmodellen Crime-as-a-service, hvor personer, ofte uden forudgående kendskab til opgaveudbyder eller mål, rekrutteres til at begå personfarlig kriminalitet.”

Af rapporten af 29. april 2025 med titlen ”Vedrørende: T ...” fremgår bl.a.:

”Med baggrund i oplysninger fra politiets systemer, herunder kildeoplysninger og andre validerede oplysninger, der er indsamlet som led i den systematiske, politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk, vurderer Afdelingen for Efterretning og Analyse ved Københavns Politi, at:

T har tilknytning til Y.”

Rapporterne af 14. og 29. april 2025 vedrørende A og B har tilsvarende indhold.

Retsgrundlag

Retsplejelovens § 771, stk. 1-3, har denne ordlyd:

”§ 771. En varetægtsarrestant kan modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed i varetægtsfængslet tillader det. Politiet kan af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Nægter politiet besøg, skal varetægtsarrestanten underrettes herom, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse. Arrestanten har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer.

Stk. 2. Politiet kan modsætte sig, at varetægtsarrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol, hvis varetægtsarrestantens forhold gør det nødvendigt for at forebygge undvigelse. Stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Politiet kan modsætte sig, at en varetægtsarrestant, som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og at der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt knive og blankvåben m.v. eller skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, modtager besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende. Stk. 1, 3.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse.”

Bestemmelsen i stk. 3 blev indsat ved lov nr. 158 af 31. januar 2022 om ændring af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og straffeloven. Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger (Folketingstidende 2021-22, tillæg A, Lovforslag nr. L 77, s. 4), at forslaget bygger på en handlingsplan, der er udarbejdet af Rigspolitiet, Rigsadvokaten og Direktoratet for Kriminalforsorgen i anledning af en fangeflugt i november 2019.

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår herudover bl.a. (a.st. s. 5 f.):

”2.2. Øgede muligheder for anvendelse af besøgskontrol over for varetægtsfængslede bandemedlemmer

...

2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Det er i dag ikke muligt at modsætte sig, at varetægtsarrestanter tilknyttet en rocker- eller bandegruppering modtager besøg fra personer tilknyttet den samme gruppering,

medmindre dette i det enkelte tilfælde findes påkrævet af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller hvis varetægtsfængslingens øjemed kan begrunde det.

Endvidere er det i dag alene muligt at overvære varetægtsarrestanter tilknyttet en rocker- eller bandegrupperings besøg under henvisning til, at det konkret er nødvendigt af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn eller hvis varetægtsfængslingens øjemed kan begrunde det.

I straffuldbyrdelsesloven er der fastsat regler, der begrænser rocker- og bandemedlemmers adgang til at modtage besøg. Det følger således af straffuldbyrdelseslovens § 51, stk. 4, at en indsat tilknyttet en rocker- eller bandegruppering som udgangspunkt ikke har ret til at modtage besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe, når den indsattes gruppering er i konflikt med en anden gruppering. Det følger derudover af straffuldbyrdelseslovens § 53, stk. 1, at indsatte, der er ledende rocker- eller bandemedlemmer, som udgangspunkt skal have overværet deres besøg.

Bestemmelserne gælder alene for afsonere og således ikke for varetægtsarrestanter. I handlingsplanen til imødegåelse af udfordringerne med fangeflugter anføres det, at myndighederne er af den opfattelse, at hensynene bag de nævnte bestemmelser i straffuldbyrdelsesloven også synes at være gældende på dette stadie af frihedsberøvelsen. Justitsministeriet kan tilslutte sig denne opfattelse.

2.2.3. Den foreslåede ordning

2.2.3.1. Adgang til at modsætte sig besøg under en verserende voldelig konflikt

Det foreslås, at politiet kan modsætte sig, at en varetægtsarrestant, som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og at der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, modtager besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende.

Hvis lovforslaget vedtages, vil der blive foretaget konsekvensrettelser i bekendtgørelse nr. 1839 af 18. september 2021 om ophold i varetægt (varetægtsbekendtgørelsen).

Det bemærkes, at varetægtsarrestanten altid har ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer.”

Af lovforslagets bemærkninger til den nye bestemmelse i § 771, stk. 3, fremgår bl.a. (a.st. s. 16 ff.):

”Det følger af den foreslåede § 771, stk. 3, at politiet kan modsætte sig, at en varetægtsarrestant, som af politiet skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og at der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, modtager besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende. Stk. 1, 3.-5. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede regel udgør et supplement til de eksisterende regler om besøgskontrol.

Forslaget indebærer ikke, at der indføres en pligt for politiet til at modsætte sig besøg. Der vil således kunne forekomme tilfælde, hvor politiet skønner, at det af politimæssige eller efterforskningsmæssige grunde er mere hensigtsmæssigt at undlade at modsætte sig besøg.

Begrebet ’tilknytning’ indebærer, at der skal foreligge en antagelse om en stærk tilknytning til gruppen som sådan. Forslaget omfatter således ikke personer med en løsere tilknytning til den pågældende persongruppe. Det blotte bekendtskab med enkeltpersoner fra den pågældende gruppe falder således uden for den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde.

Det afgørende for at bringe den foreslåede bestemmelse i anvendelse er for så vidt angår tilknytning på det punkt alene, at varetægtsarrestanten ifølge politiets skøn har en sådan tilstrækkelig tilknytning til den pågældende persongruppe.

Det forhold, at en varetægtsarrestant på tidspunktet for varetægtsfængslingens påbegyndelse har haft tilknytning til rocker- og bandemiljøet mv., men under varetægtsfængslingen har forladt dette miljø, vil kunne indgå i vurderingen af, hvorvidt den pågældende ikke længere har den fornødne tilknytning til gruppen.

En tilknytning til en rocker- eller bandegruppering mv., der først er opstået under varetægtsfængslingen, vil medføre, at besøg kan modsættes under de nævnte omstændigheder.

Begrebet ’grupper af personer’ indebærer, at der skal være mere end én person på hver side i konflikten. Som grupper anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

Begrebet ’voldelig’ indebærer, at konflikten skal have givet sig udslag i mindst én hændelse, der kan karakteriseres som voldelig. Hermed sigtes navnlig til voldelige angreb, hvor en eller flere personer med tilknytning til en persongruppe har overfaldet en eller

flere personer med tilknytning til en anden gruppe. Også situationer, hvor en eller flere personer fra de involverede grupper er stødt sammen efter aftale eller indbyrdes forståelse, og hvor der derfor ikke kan siges at være tale om et egentligt angreb, er omfattet, hvis sammenstødet har indebåret en voldelig konfrontation.

For at en konflikt kan anses for voldelig, skal der dog være tale om et voldeligt præg af en vis styrke. Handlinger, som alene må anses for omfattet af straffelovens § 244 om simpel vold, vil således ikke i sig selv kunne føre til, at en konflikt skal betragtes som voldelig. Simpel vold omfatter eksempelvis i almindelighed slag, spark og lignende.

Den foreslåede bestemmelse tager derimod navnlig sigte på tilfælde, hvor der som led i konflikten er sket angreb eller sammenstød under anvendelse af stik- eller slagvåben eller lignende. Anvendelse af skydevåben mv. vil også medføre, at konflikten skal betragtes som voldelig. Som udgangspunkt må der således som led i konflikten være begået handlinger, der som minimum kan karakteriseres som kvalificeret vold, jf. straffelovens § 245.

Det er ikke en betingelse, at der er tale om en gensidigt voldelig konflikt. Der vil også være tale om en verserende voldelig konflikt i den foreslåede bestemmelses forstand i tilfælde, hvor en gruppe af personer ensidigt forfølger en anden gruppe af personer. I sådanne tilfælde vil konflikten dog alene have konsekvenser for adgangen til at modtage besøg for personer med tilknytning til den gruppe i konflikten, der udfører angrebene.

Begrebet 'verserende' indebærer, at der skal være en aktuel risiko for yderligere hændelser af den ovenfor nævnte karakter. Det gælder, uanset om et besøg kan frygtes at virke som katalysator for yderligere hændelser eller ej.

Det vil bero på et politifagligt skøn, om der er tale om en verserende voldelig konflikt. Det vil i den forbindelse i almindelighed kunne lægges til grund, at der vil være en aktuel risiko for yderligere voldelige hændelser, og at den voldelige konflikt således fortsat er verserende, hvis konflikten inden for de seneste tre måneder er kommet til udtryk i en eller flere voldelige hændelser.

Finder der en ny voldelig hændelse sted i denne periode, vil konflikten i almindelighed fortsat skulle anses for at være aktuelt voldelig i yderligere en periode på tre måneder. Der kan imidlertid også være tale om en verserende voldelig konflikt, selv om der er forløbet mere end tre måneder, uden at der har fundet voldelige hændelser sted. En sådan længere periode uden angreb kan således ikke i sig selv tages som udtryk for, at risikoen for nye voldelige hændelser er drevet over.

Der kan således være flere grunde til, at en konflikt i en periode ikke konkret har givet sig udslag i voldelige angreb eller sammenstød. Der kan f.eks. være tale om, at de grupper, der er involveret i konflikten, har haft behov for at bruge tid på at planlægge et nyt angreb eller for at skaffe våben.

Endvidere kan der f.eks. være tale om, at flere af en gruppes medlemmer har været frihedsberøvet. Den eller de pågældende grupper kan derfor have ønsket at afvente f.eks. prøveløsladelse af en eller flere af de frihedsberøvede medlemmer, således at den enkelte gruppe vil stå stærkere ved et senere angreb.

Også mere tilfældige omstændigheder kan have betydet, at de stridende grupper ikke fysisk er stødt sammen, ligesom der kan være tale om, at de pågældende grupper nok har haft sammenstød, men at disse ikke har haft en voldelig karakter.

I det politifaglige skøn af, om der er en aktuel risiko for nye voldelige hændelser mv., kan der indgå andre momenter. Politiet vil således – ud over den forløbne tid siden seneste voldelige hændelse – eksempelvis kunne lægge vægt på, om personer med tilknytning til de involverede persongrupper er eller har været i besiddelse af våben som led i konflikten, eller om der som led i konflikten anvendes eller har været anvendt skud- eller stiksikre veste eller lignende, ligesom episoder med utryghedsskabende adfærd i øvrigt vil kunne tillægges betydning.

Sådanne handlinger vil kunne tale for, at der fortsat er en aktuel risiko for voldelige hændelser, uanset om der har været tale om en forberedelse af eller en forholdsregel mod et voldeligt angreb eller sammenstød. Det vil i den forbindelse tillige kunne tillægges betydning, om konflikten har ført til oprettelse af visitationszoner.

Herudover vil også andre momenter af relevans kunne indgå i den politifaglige vurdering af risikosituationen. Omvendt vil der også kunne forekomme særlige tilfælde, hvor der ikke kan siges at være en aktuel risikosituation, selv om der har fundet en voldelig hændelse sted inden for de seneste tre måneder. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der er et klart grundlag for at anse den voldelige konflikt som afsluttet, f.eks. hvis den ene gruppe i konflikten må anses for opløst.

Bestemmelsen vil alene ramme personer med tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i den verserende voldelige konflikt. Denne betingelse indebærer, at mindst én af de handlinger, som medfører, at konflikten anses for verserende voldelig, jf. herom ovenfor, skal være begået af en person, der er tilknyttet den gruppe, som varetægtsarrestanten er knyttet til.

Det er i den forbindelse uden betydning, om der er tale om et (første) angreb, eller om handlingen er begået som eksempelvis et modangreb eller en hævnaktion. Det er heller ikke nogen betingelse, at gruppen som helhed står bag voldshandlingen.

Det er imidlertid en betingelse, at voldsudøvelsen er begået som led i konflikten. Dette indebærer eksempelvis, at et enkelt voldeligt angreb vil kunne begrænse muligheden for besøg for varetægtsarrestanter tilknyttet den angribende gruppe, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt. Hvis der senere udføres en hævnaktion, vil også varetægtsarrestanter, som er tilknyttet den gruppe, som tager hævn, være omfattet af bestemmelsen, forudsat at betingelserne i øvrigt er til stede.

Begrebet 'konflikt' skal forstås bredt. Enhver uoverensstemmelse eller uenighed mellem to eller flere grupper vil kunne udgøre en konflikt i den foreslåede bestemmelses forstand. Det er uden betydning for vurderingen af, om en konflikt er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om. Det er ligeledes uden betydning, om konflikten er begrundet i et eller flere forhold. Det vil bero på et politifagligt skøn, om der er tale om en konflikt.

Det er en betingelse for den foreslåede ordnings anvendelse, at der inden for den gruppe, som varetægtsarrestanten skønnes knyttet til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse efter straffelovens § 180. De våbentyper, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, svarer således til de våbentyper, der er omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1.

Denne betingelse skal ses i lyset af, at hvis en part i en konflikt mellem forskellige grupper på et tidspunkt i konflikten har anvendt et så alvorligt våben mv., som de omfattede, må konflikten i almindelighed antages at have en sådan grad af alvor, at den vil kunne udvikle sig til en trussel mod tilfældige personer.

Det er ikke en betingelse, at gruppen som helhed står bag anvendelsen af skydevåben mv., men det er en betingelse, at skydevåbnet mv. er anvendt som led i konflikten. Er der således anvendt skydevåben mv. en enkelt gang, uden at der i øvrigt foreligger en konflikt, vil den foreslåede ordning ikke kunne finde anvendelse.

Det er ikke en betingelse, at anvendelsen af skydevåben mv. er sket som led i den voldsudøvelse, som gør, at konflikten betragtes som verserende voldelig, jf. herom ovenfor. Også i tilfælde, hvor der ikke aktuelt har været anvendt skydevåben, men hvor konflikten ikke desto mindre må karakteriseres som verserende voldelig, vil besøg kunne modsættes, hvis der én gang tidligere har været anvendt skydevåben mv. som led i konflikten. Det gælder, uanset hvor lang tid der måtte være gået siden anvendelsen af skydevåbnet mv.

Eksempelvis vil besøg i almindelighed kunne modsættes for personer med tilknytning til en gruppe, der flere år tidligere har anvendt et skydevåben som led i en konflikt med en anden persongruppe, og som nu har begået et knivoverfald mod den anden gruppe som led i samme konflikt. I dette tilfælde vil betingelsen om anvendelse af skydevåben mv. være opfyldt, ligesom betingelsen om, at konflikten skal være verserende voldelig, vil være opfyldt i kraft af knivoverfaldet.

Omvendt vil anvendelsen af et skydevåben mv. også i sig selv kunne udgøre den begivenhed, som medfører, at en konflikt nu må betegnes som verserende voldelig. Anvendelsen af et skydevåben mv. vil således i sig selv kunne være den udløsende begivenhed, som bevirker, at besøg kan modsættes, uanset at der ikke herudover er begået voldshandlinger inden for den pågældende gruppe.

Eksempelvis vil adgangen til besøg kunne modsættes for varetægtsarrestanter med tilknytning til en gruppe, der nu har anvendt et skydevåben som led i en konflikt med en anden persongruppe, uanset at der aldrig tidligere har været begået voldshandlinger eller har været anvendt skydevåben som led i konflikten.

Her vil den aktuelle anvendelse af skydevåbnet således i sig selv opfylde både betingelsen om, at der skal være anvendt skydevåben mv., og betingelsen om, at konflikten skal være verserende voldelig. I begge tilfælde vil adgangen til besøg alene kunne modsættes for varetægtsarrestanter, der skønnes at have tilknytning til den gruppe som den eller de personer, der har anvendt skydevåbnet mv. tilhører.

Det bemærkes, at den foreslåede ordning ikke vil kunne finde anvendelse, hvis ganske særlige grunde gør sig gældende.

Det bemærkes i den forbindelse, at besøg også fra nærtstående som det klare udgangspunkt under de foreslåede omstændigheder vil kunne modsættes.

Ganske særlige grunde vil navnlig kunne foreligge, hvis humanitære eller lignende tungtvejende hensyn gør sig gældende.

...

Forslaget indebærer, at politiet træffer afgørelse om, hvorvidt adgangen til at modtage besøg kan modsættes under de foreslåede omstændigheder.

Det vil i den forbindelse være politiets oplysninger, som vil skulle danne grundlag for afgørelsen i de pågældende sager. Dette gælder såvel i forhold til oplysninger om varetægtsarrestantens tilknytning til en rocker- eller bandegruppering mv. som i forhold til oplysninger om hvorvidt den, der ansøger om besøg har tilknytning til en sådan gruppering.

I forbindelse med politiets afgørelse kan politiet eksempelvis lægge vægt på oplysninger om det strafbare forhold og eventuelle tidligere forhold, ligesom der kan lægges vægt på oplysninger om arrestanten og den person, der ansøger om at besøge arrestanten. Der kan endvidere lægges vægt på rapportmateriale fra politiets efterretnings- og analyseenheder, der beskriver, hvorfor politiet på dette stadie i efterforskningen mener, at pågældende muligt har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt.

Nægter politiet besøg, skal varetægtsarrestanten underrettes herom, medmindre dommeren af hensyn til efterforskningen træffer anden bestemmelse. Varetægtsarrestanten kan kræve, at politiets afslag på besøg eller krav om kontrol forelægges retten til afgørelse. Arrestanten har altid ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer.”

Anbringender

T har vedrørende ophævelse af besøgskontrol anført navnlig, at byrettens kendelse ikke indeholder en særskilt og præcis begrundelse for, at der er givet afslag på ophævelse, og dermed for, at han uden besøgskontrol ville kunne påvirke efterforskningen. Det følger af retspraksis, at opretholdelse af besøgskontrol forudsætter en konkret begrundelse.

Han har erkendt de faktiske omstændigheder og tre gange afgivet forklaring. Sagens bevistema vil udelukkende bestå i at belyse, hvad han har haft viden om og dermed forsæt til. Det kan ikke føre til et andet resultat, at der er tale om et større sagskompleks med flere tiltalte, idet vurderingen må bero på den enkelte tiltaltes mulighed for at påvirke sagen.

Sagen var på tidspunktet for landsrettens og byrettens kendelser færdige efter forsket, arrestanterne var varetægtsfængslet indtil dom, og der var indgivet anklageskrift. Politiets oplysninger om, at han har tilknytning til Y, og at der verserer en konflikt mellem Y og X, kan ikke føre til andet resultat. Han bestrider desuden begge dele.

Med hensyn til en delvis ophævelse af besøgskontrollen er der i kendelserne ikke taget stilling til, hvordan han gennem sin mor skulle kunne påvirke sagen. Besøgskontrollen skal derfor i hvert fald ophæves for så vidt angår hende.

For så vidt angår spørgsmålet om ophævelse af besøgsforbuddet må der kræves en vis prøvelse fra rettens side af grundlaget for, at der skulle være en konflikt som nævnt i retsplejelovens § 771, stk. 3, og at han selv, A og B er knyttet til Y. Det må ske ved, at anklagemyndigheden fremlægger relevante oplysninger med passende adgang til kontradiktion. Dette stemmer også med retspraksis på området, herunder UfR 2025.802 H.

Der er imidlertid hverken for byretten eller landsretten fremlagt dokumentation for, at der er en aktuel verserende voldelig konflikt mellem Y og X. Anklagemyndigheden har for byretten blot mundtligt oplyst, at det var politiets vurdering, at der var en sådan aktuel konflikt. Der er heller ikke fremlagt underliggende bilag til personrapporterne om, at han, A og B var registreret som medlemmer af Y.

Det anførte understøttes af ordningen efter straffelovens § 38, stk. 5, om prøveløsladelse af dømte med tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer. Her er det et krav, at fængselsmyndighederne indhenter en udtalelse fra politiet.

Anklagemyndigheden har vedrørende ophævelse af besøgskontrol anført navnlig, at opretholdelse i sin helhed er nødvendig af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed. Sagen er i kerneområdet for anvendelse af besøgskontrol, idet der er øget kollusionsrisiko i sager om organiseret bandekriminalitet, hvor repressalier, herunder mod vidner og tiltalte, og tavshedskultur er en integreret del af miljøet.

Sagen er særdeles omfattende og vedrører drabsforsøg og våbenbesiddelse under særligt skærpende omstændigheder. Der er flere identificerede og uidentificerede gerningsmænd, herunder flere medtiltalte, der ikke har afgivet forklaring. T kan ved ukontrolleret besøg påvirke disse gerningsmænd eller vidner, således at de understøtter hans forklaringer. Han har som en af de få tiltalte afgivet forklaring til politiet flere gange, men hans forklaringer er til dels modstridende, og de fremstår konstruerede og løbende tilpasset efterforskningens resultater.

Med hensyn til en delvis ophævelse af besøgskontrol ved man ikke på forhånd, om Ts mor kender nogen af gerningsmændene. På den baggrund vil også en delvis ophævelse indebære en betydelig kollusionsrisiko i strid med varetægtsfængslingens formål. Hensynet til dette vejer tungere end hensynet til, at T kan få ukontrolleret besøg.

Byrettens kendelse, som landsrettens kendelse henviser til, er tilstrækkeligt begrundet. Der kan ikke af retsplejeloven eller retspraksis udledes et krav om, at en begrundelse for fortsat besøgskontrol skal indeholde særskilte bemærkninger i relation til hver enkelt person.

For så vidt angår besøgsforbuddet beror det på politiets skøn, om betingelserne i retsplejelovens § 771, stk. 3, er opfyldt, og der er ikke i bestemmelsen fastsat særlige krav til dokumentation for en verserende voldelig konflikt eller for enkeltpersoners tilhørsforhold. Det er op til retten at vurdere, om politiets skøn er tilstrækkeligt dokumenteret, og der er ikke i forarbejderne støtte for, at de bagvedliggende oplysninger, som er grundlag for dette skøn, skal fremlægges. Problemstillingen kan ikke sammenlignes med den, der forelå i UfR 2025.802 H vedrørende straffelovens § 81 a. Retsplejelovens § 771, stk. 3, angår alene en foreløbig foranstaltning om rammerne for besøg under varetægtsfængsling, der ikke har betydning for skyldspørgsmål eller strafudmåling. Ordningen efter straffelovens § 38, stk. 5, kan heller ikke tillægges betydning.

I den foreliggende sag er der ikke grundlag for at tilsidesætte politiets skøn om, at der er en verserende voldelig konflikt, og at T, A og B alle har tilknytning til Y. Det er ikke gjort gældende, at der foreligger ganske særlige grunde, der taler for, at der alligevel skal tillades besøg.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstillinger

T blev den 4. september 2024 varetægtsfængslet efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3, som sigtet for medvirken til drabsforsøg og besiddelse af skydevåben under særligt skærpende omstændigheder. Den 30. juni 2025 blev der rejst tiltale i sagen. Den 1. juli 2025 blev varetægtsfængslingen forlænget, indtil der er afsagt dom.

Politiet har i medfør af retsplejelovens § 771, stk. 1, fastsat besøgskontrol for T, herunder i forhold til hans mor. Politiet har endvidere i medfør af § 771, stk. 3, fastsat besøgsforbud i forhold til A og B.

Ved kendelse af 11. august 2025 opretholdt byretten besøgskontrollen og besøgsforbuddet. Ved kendelse af 19. september 2025 stadfæstede landsretten byrettens kendelse.

Sagen angår, om der er grundlag for at ophæve besøgskontrollen, eventuelt alene i forhold til Ts mor, og om der er grundlag for at ophæve besøgsforbuddet.

Besøgskontrol

Efter retsplejelovens § 771, stk. 1, 1. pkt., kan en varetægtsarrestant modtage besøg i det omfang, opretholdelse af orden og sikkerhed tillader det. Efter 2. pkt. kan politiet af hensyn til varetægtsfængslingens øjemed modsætte sig, at arrestanten modtager besøg, eller forlange, at besøg finder sted under kontrol.

T er som nævnt varetægtsfængslet efter retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3. Spørgsmålet er, om hensynet til, at han ikke vanskeliggør forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre, kan begrunde, at han kun kan modtage besøg under kontrol.

Sagen er omfattende og angår organiseret kriminalitet i bandemiljøet, herunder drabsforsøg. T har flere gange afgivet forklaring til politiet, men hans forklaringer har været skiftende, og han bestrider bl.a. at have haft kendskab til, at nogen skulle dræbes. De fleste af de tiltalte i sagen har ikke afgivet forklaring.

På den baggrund tiltræder Højesteret, at ophævelse af besøgskontrollen vil indebære risiko for, at T i strid med varetægtsfængslingens øjemed vanskeliggør sagens forfølgning, f.eks. ved at påvirke eller samstemme forklaringer med andre. Det gælder også besøgskontrollen i forhold til hans mor.

Højesteret tiltræder herefter, at der ikke er grundlag for helt eller delvist at ophæve besøgs-kontrollen.

Besøgsforbud

Retsplejelovens § 771, stk. 3, angår tilfælde, hvor politiet skønner, at en varetægtsarrestant har tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og hvor der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt knive og blankvåben m.v. eller skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. I disse tilfælde kan politiet modsætte sig, at arrestanten modtager besøg af personer med tilknytning til den pågældende gruppe eller en anden tilsvarende gruppe. Det gælder dog ikke, hvis ganske særlige grunde gør sig gældende.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, at politiet ved sin vurdering bl.a. kan lægge vægt på oplysninger om arrestanten og den person, der ønsker at besøge arrestanten. Der kan endvidere lægges vægt på rapportmateriale fra politiets efterretnings- og analyseenheder, der beskriver, hvorfor politiet på dette stadie i efterforskningen mener, at den pågældende muligt har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt.

Efter § 771, stk. 3, finder bl.a. stk. 1, 4. pkt., tilsvarende anvendelse. Det indebærer, at arrestanten kan kræve, at et besøgsforbud forelægges retten til afgørelse.

Forarbejderne indeholder ikke nærmere anvisninger om den efterprøvelse, retten skal foretage af politiets skøn. Højesteret finder imidlertid, at det følger af arrestantens krav på domstolsprøvelse, at anklagemyndigheden over for retten må dokumentere, hvad det politifaglige skøn

går ud på, og underbygge, at skønnet er foretaget på et forsvarligt grundlag. Det kan ske ved fremlæggelse af en politirapport, der sammenfatter det materiale, politiet bygger sit skøn på.

I den konkrete sag har T anført, at der for byretten og landsretten er fremlagt personrapporter, men ikke rapportmateriale, der dokumenterer, at de øvrige betingelser i § 771, stk. 3, efter politiets skøn er opfyldt, herunder at der er en verserende voldelig konflikt.

Efter det oplyste har politirapporterne af 14. og 29. april 2025 vedrørende Ts, As og Bs tilknytning til Y været fremlagt for byretten og landsretten. Højesteret finder, at rapporterne indeholder tilstrækkelig dokumentation for, hvad politiets skøn går ud på, og tiltræder, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte dette skøn.

For så vidt angår politirapporten af 9. januar 2025 ("Konflikt mellem X ... og en unavngiven kriminel gruppe") må det lægges til grund, at rapporten ikke har været fremlagt for byretten og landsretten. Under disse omstændigheder finder Højesteret, at byretten og landsretten ikke har haft tilstrækkelig dokumentation for, hvad politiet har skønnet, eller kunnet fastslå, at skønnet er foretaget på et forsvarligt grundlag.

Spørgsmålet er herefter, om besøgsforbuddet kan opretholdes med henvisning til, at rapporten nu er fremlagt for Højesteret. Højesteret finder, at dette ikke er tilfældet, og lægger bl.a. vægt på, at rapporten er udarbejdet ca. 7 og 8 måneder inden henholdsvis byrettens og landsrettens kendelser, og at den heller ikke i øvrigt dokumenterer, at politiet har vurderet de enkelte betingelser efter § 771, stk. 3. Højesteret lægger i den forbindelse navnlig vægt på, at rapporten ikke omtaler Y, som T efter politiets opfattelse er knyttet til, men alene en "unavngiven kriminel gruppe".

Højesteret finder på den baggrund, at besøgsforbuddet skal ophæves.

Konklusion

Højesteret ophæver besøgsforbuddet vedrørende A og B. Dette er ikke til hinder for, at der på ny fastsættes besøgsforbud, hvis betingelserne er opfyldt.

Højesteret stadfæster landsrettens kendelse for så vidt angår besøgskontrol. Højesteret har ikke herved taget stilling til, om der på nuværende tidspunkt kan være grundlag for helt eller delvist at ophæve besøgskontrollen.

Thi bestemmes:

Besøgsforbuddet vedrørende A og B ophæves.

I øvrigt stadfæstes landsrettens kendelse.

Statskassen skal betale kæresagens omkostninger for Højesteret.